

Erar. stud. Univ. Saj.
Promotiones Philos. Gri.
1654 9 mens. Octobr.

1119

kat.komp.

I

Mag. St. D.

P

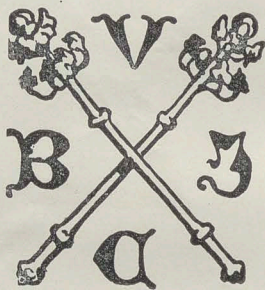
58.

Chwielkowski e Martini: Epistharismon.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0001105

EPICITHARISMON

Publicè

Prenfantibus XIV. Ingenuis
ADOLESCENTIBVS

IN

Almo Apollinei Iagellonis Emporio, Primam
in Artibus honestissimis & Philosophia
LAUREAM.

A

MARTINO CHWIELCZEWSKI
eiusdem Laureæ Candidato, Pindareâ Barbato
CONCINNATVM.

Anno restauratæ salutis humanæ M. DC. LIV.
Mense Octob. Die 9.

CRACOVIÆ,
Apud LVCAM KVPISZ S. R. M. Typogr.

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
GRACOVENSIS

Admodum Reu. Dño.

D. A C P A T R I
LVDOVICO ZIELONACKI

Ordinis S. Benedicti, Regalis Conuen-
tūs Tynecensis

PRIORI DIGNISSIMO.

Domino & Mœcenati Amplissimo.

*Atiãre vsitato more Admodum Reuerende D O-
MINE, benignum Tuum à me hãc rudi Pœsi adiri conspe-
ctum; iure enim potiore probè me facturum existimaui, si ad
hãc Tibi innatã beneficentiã prouida Horrea, primitias labo-
rum, collectam in Artibus & Philosophia primã Laureã messim
dirigerem, quã ad se venientibus nulli vnquam visa sunt dare
repulsam. Cogitanti quippe mihi du, quò tandem fauentem
concomitantibus Musis Apollinem è sublimi Parnassi vertice de-
ducerem euocatum, non modò probatissimã liberalitatis Tuã fertilibz uterq. aceruus, ast &
ipsa euocandi Phœbi ratio in munificum Tuum conspectum suasit deducendum. Et rectè
gressu debito Tuum exposcit me a Minerua patrociniũ; vel quia Te eum omnino esse sen-
tit, cui laudabilis doctrinã excellentibus ornamentis illustrata virtus, præclarã apud om-
nes conciliat existimationem, & vberimum fructificat amorem; vel etiam quoniam Te
in eo glorioso amplissimi honoris gradu dignitas, Tuãq. innatã probitas collocauit, unde
cuius opitulari & autoritate Tua possis succurrere. Nèc vlli mirum videri debet, si Te
pietate singulari, prudentiã, rerum experienciã & dexteritate præditum, omnium ser-
monibus & ore celebrari audiat; cùm id solerti Tuo ingenio partim Tibi illuxisse ipsa di-
uinitus data fortuna fateatur. Ita enim tenerã à cunabulis ætatem præceptis confor-
mãsti, vt & maioribus Tuis doctrinã quasi lampade quadam præluxisse & ex literis fru-
ctum non pœnitendum Tibi comparãsse, atque cæteris Musarum Alumnis tam præstantem
gloriam bonarum Artium incredibili Tuo ardore & exemplo concitãsse vadearis. Nemo*

proinde iturus est inficias, qui Te in omni genere doctrinæ versatum eum videt, apud quem literarum dogmata maximum studij habeant emolumentum, & illa ipsa quæ graue consilium, maturitatem eruditionis integram concernunt, tanta in te fore singula, quanta in Tuis virtutibus atque in istis rudiorum Mineruæ laudibus esse debent; teste hoc in passu vel Apolline, quidquid de Te tanto vel Sacri Ordinis, vel Patriæ prouido pignore occino, cedro dignum nemo est, qui reticet. Testis est mihi illa Tua summa cum prudentia in consilijs dandis, coniuncta sandi vis, vbertas & Copia, cuius in Sacris ad Populum cohortationibus vehementiam mirificam, nullus est qui non collaudet. In ferendis verò quæ priuatim, quæ publicè de rebus salutaribus sententijs modum, non modò qui approbent sed etiã qui stupeant sunt vel plurimi. His potissimum Tuis pertractus dotibus Illust. & Reu. DEI & Apost. Sedis Gratiã Epif. Chetmenis meruissimus, S. Bened. Sacri Ordinis Tynecensis Abbas dignissimus, cuius à latere & Gentium externarum speculator adfuisisti, & selecta doctrinæ, pietatis & honorum messe horrea Tua impingudasti. eam Tibi beneuolentiæ testificationem exhibuit, vt nihil omnino in animo tanti Tui Promotoris hæreat, quod in Te promouendo non sit expletum largissimè. Habes Admodum Reuerendè Domine, cui Te Orbi Patrio probatum Sacroq; Conuentui Tynecensi Priorem adscitum iure merito existimes, siquidem Te Columen Patriæ & summus populorum Pastor & Princeps probauit toties, atque etiam nunc probat, quoties assumptis ex illius Authoritate negotijs, Tuã laudabili prudentiã consecutus, non modò pro communi Sacræ Religionis bono promouendo & augendo officia, verùm & vorã dexterrimè adimplere soles, vt merito hæc de Te dici queant.

Ex Te igitur sese fingant, qui Religiosa
claustra colunt sacris, qui cupiuntq; benè
Doctrina illustres & pietate viri,

Vnde Patriis nomen promeruisse iuuat.

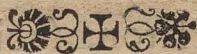
Et quid aliud Aceruus frumentarius Tuo in Stemmate denuntiat, nisi genium animi Tui in pietate situm esse? nisi Domum Patris spiritualis coronam doctrinæ & honoris? Fæneretur, hic Tuus Aceruus Domino; vt dum virtutes Tuæ in Sancto Religiosis viridario propagatæ resplendent, vicissitudinem reddat Tibi Supremus rerum arbiter Vois ardentibus apprecor. Tu interim quantumuis minùs excultum Musarum hoc Epicuriarimon suscipe quò soles animo, & benignè tueare.

Adm. Reu. Dominationis Vestræ

Humillimus Cliens

MARTINVS. CHWIELCZEWSKI

Primæ Laureæ Candidatus.

Excell: & Doctiff: Dñis, DD. Examinatoribus.

D. IOANNI KOPCIEWICZ
Facultatis Artisticæ Decano, Coll. Min.

D. MARTINO SŁOMKOWICZ
Philosophiæ & Med Doct. Coll. Maiori,
Promotori dignissimo.

D. STANISLAO SŁACHETKA
Ordinario Eloquentiæ Prof. Coll. Min.

*VV. DD. Candidatorum nomine, debite gratitudinis
obsequium, gratâ Charitum Lyrâ exsoluitur.*

Terrarum, & Pelagi Præses, & ætheris;
Doctrix prima Dearum Sapientia
Formosum iubar, Aurora Palæmonis
Quæ pictis cohibet vaga
Frenis Climata Syderum.
Quæ quondam teneras grandiloquo Sopho
Ad Cunas Arabo præfuerat thymo
Platoni; facilis præuia Dux, suum
Quem fandi sequitur cohors
Dulci dogmate Principem.
Hæc par Diua nitentis Genialibus
KOPCIEWICZ Genij conscia fortibus
Affulsit, nomium quem decorum Ducem
Plato-

Platonæ sociat sibi
Inter fulgura gloriæ,
Est æquum socijs passibus insequi
Et Platona, Patrem Palladis, & Ducem!
Est æquum pariter fiat vt æmulus
Platonis meritò & bonos
KOPCIEWICZ referat dies.
SLOMKOWICZ nec eras, Diua subaudiijt
Te gnarum Angelici dogmatis adfore
Iam secum reputans prompsit ab omine
Huic longæua diu fluent
Largis sæcula riuulis.

Quà Ponto iuga secernit ab Alpibus
Præceps Eridanus qua dolat æduus
Insabri Liguris lentius obuia
Raucis littora fluctibus
Fuso & Doridis impetu.

Hâc tunc fama sequax Nominis effedo.
Ibit; progenies Præfulis hæc Sacri
Aquinatis, erit digna sub æthera
Alarum Tegeatici
Deferri auxilio Iouis.

Quæ discursibus altis meditabitur
Terrarum Dominā Urbem, & caput Urbium
Post visura Lares; non sine fructibus
Ad Matris propriæ decus
Commune ad Patriæ bonum

Te

Te SLACHETKA Leonu in hæc Dea nidulo
Nascentem, vt reperit magnanimo loqui
Prædixit, gracilis pondere Copiæ,

Doctum & texere nexibus
Versum Pythici Apollinis

Vt si saxa voles pollice Pindari,
Vel suafu resonans Tullius aureo,
Nec mirum valeas flectere, vitibus

Aptis ingenio tuo
Vitamque arboribus dare.

Etsi Naupliacos vexit ad æthera
Gestorum meritis plena ratis viros,

Quæ vos semideos Thessaliæ super
Pindos Argo vehet, magis

Factis emeritos sibi.
Secedat tumidi fabula Pegasi,

Quæ frustra recitat quod per inania
Est actum fragilis tympana gloriæ,

Vos laude Acroceraunicâ
Dignos culmina tinnient.

O D E

TRICOLOS TETRASTROPHOS.

In Laudem Matris Academiæ.

NArrate Gentes Gentibus, inclytæ
Matris perenni carmine gloriam,

Vos Regio sceptro & proborum
Luce nitens facinorum inornat.

Hæc

Hæc illa plenis Dacius est patens
Laudum phaselis: ite sonantia
Per transtra vos Craci Camænæ
Barbita deproperate Matri
Hæc chara Diuorum est Soboles, Decus
Dotale Regum, Castalidum tholus,
Sydusque gemmatum Polonæ
Gentis, & armiferi Trionis
Ornamentum amplum: quæ liquidi super
Firmata forti cardine Vistulæ
Critasque, Ledæasque abunde
Grauigenum reparauit artes,
Quod Delio, Musisque loquacibus
Olim est dicatum Palladium iubar,
Vel quidquid aptis Atticus fons
Ingenijs tenuit colendum.
Hæc Mater inter mænia Cracidum
Possedit id iam diuite copiâ
Quæ nec secus, stellas ut inter
Luna parens radiat minores.
Tot non aristas igniuomâ face
Adurit vstus Syrius algidas,
Neptunium non tot niuesque; in
Vellus aquæ Boreas resoluit
Quot Laureatos hoc decorum penu
Intaminatis cinxit adoreis
Quot Laureandos eruditis
Vberibus refouet nepotes

Quæ litteratæ munificas opes
Altricis, actis postera sæculis
Lucerna rerum, præmiorum
Dulce lucrū; memorabit ætas?
Qui molle Permessi Emporium colis
Docti repertor pectinis Orpheu
Et ad canendum expergefactis
Sollicitas Heliconæ neruis.
Pridem vſitatæ nauita gloriæ
Inſcende pronis Peliacam ratim
Accessibus, metire famæ
Vſque per astra, fretum refusæ.
Matris coruscum nomen in æthere
Appende, & inter lampadas igneas
Scientiarum hanc connitenti
Lampada fac radiare honore.

EPIPHONEMATA Præmiorum.

I.

V. D. FRANCISCO CÆSARI, Crac.

Certauere simul pro vno tres vellere Diuæ
Cesserat ast vni alea sortis
Laurigeras tecum sophiæ sudamus arenas,
Sorte præis cunctos duce Lauro,
Sic age semper adi fastigia primus honorum,
Felici Duce Te ibimus & nos.

B

II.

II.

V. D. IOANNI BIENIECKI, Crac.

Fertur sub niueis Pavo auis abscondita linteis,
 Albā non nisi, adultis sobolē educere partub⁹
 Lauro cinge caput, candidulis morib⁹ integrū
 Nec non ingenij te faciet dotibus aureum,
 His nam progeniē Pallas amans clarat adoreis.

III.

V. D. ALBERTO LVPINSKI,

Quidquid tibi vel virium vel roboris
 Heliconis ope per dogma cesserunt Deæ
 Lucraris; & dignus vidēris Daphnide,
 Redimitus hāc vrge altio rem gloriam!

IV.

V. D. BLASIO SZVBCZYNSKI.

Quantus Erichthæi per amæna vireta Nemausi,
 Lubricus irriguis sibilat error aquis
 Quanta Licophronis per aprica roseta canori
 Garrit Hyantæis accola Nympha vadis
 Tantus Academi decorat Te dulcor Alumne.
 Qui fluit Aonio mirus ab ore tuo.
 Forte loqui tecum si poscat prælia Cyrra
 Credas, illa loqui discet ab ore tuo.

VI.

V. D. VALENTINO MAZVRKOWICZ.

Sedulitas animo forti est coniuncta, trophæis
 Sedulus & constans tu Phætona præis.

VII.

V. D. LAURENTIO RVSRIEWICZ.

Dum te instanter honos Lydo circumuagus auro
Amplius inauratis concomitatur equis.

Tu fugis & meritò, haud dignū te prodis honore
Gratia quem vultu nempe modesta fugit.

Tu fugis hic sequitur solē vt sua passibus vmbra
Te fugitiue instat Laurus honore sequi.

VIII.

V. D. VINCENTIO CROMER.

Cynthius Archetypū radians delapsus in orbem
Fertur se cunas irradiasse tuas.

Ergo quod astra tenent stellas scrutabere, quondā
Metam hanc vis genij vendicat ipsa sibi.

IX.

V. D. VINCENTIO IAMBROSZKOWICZ.

Mentis opes meruere tuæ ex certamine docto
Laurum dat Mater, promeruisse fat est

X.

V. D. ALBERTO ZIATKIEWICZ.

Menti tuæ insedit pietas hæc maxima

Virtus? coronata (cape Corymbū) tunc magis
Mercedis in terra, in poloque merebitur.

XI.

V. D. GREGORIO ROSZKOWICZ.

Martis & artis honor tum laus de laude volenti
Vincere victori subdere ferta parant.

Mars cupit vt vincas, struit ars cum laude triūphū
Vincere posse tuo velle labore tuum est.
XII.

V. D. HYACINTHO MECIKOWICZ:
Iamque sophos sequeris iam iura nouella Lycurgi
Merx aderit; curam, si modo cura premat.
XIII.

V. D. MATTHIÆ KASZVLINSKI.
Obrizum spisso terrarum viscere clausum
Indignum pretio cernitur esse suo.
Artificū manibus protersū & ab igne probatū
Cuncta sub orbe potest appretiare sibi.
Sic tua dexteritas penetralibus abdita mentis
Nil poterat pretij promeruisse sibi
Donec Apollineo vexamine trita reterfit,
Et Lauri ingenitas arte poliuit opes
Vertitur in pretium tandem dum luxeris orbi,
Ipsa sibi pretium dulce leuamen erit.
XIV.

V. D. ALBERTO STANECKI.
Quo certamen adis pede
Plus mille ambiguis Syrtibus obuium?
Intentum reuoca gradum
Et frenos cupidæ pone licentiæ.
Cur me ast carpis inaniter
Indiscrete timor? dulce periculum est,
Sacram nonne sequi Deam,
Ornantem viridi tempora adoreâ?
Qus

Quâ fortuna nequit viros
Dotatos dubijs tangere fluctibus
Illæfos sed ab impetu
Pacatis remeare vrget Etesijs.

V. D. MARTINO CHWIELCZEWSKI.
Vati & Concandidato gratitudinis ergo.

V. D. BLASIVS STANISLAVS SZVBCZYNSKI
vouet & dedicat.

SI mea Pegasides quando accendere Camænæ
Pectora, Threijciam si docuere Lyram
Finxit & Euterpe nostros testudine versus
Meonijsq̄ue tulit carmina nostra sonis.
Nunc mea Sicelidum numeris optaret arundo
Altisonos vestris adnumerare pedes
Riuulus irriguo est quid aquæ concedere Nilo
Possit, viuus ego? tu fluus esto magis.
Fidibus Orpheis Tymbræus Apollo sonoras
Te docuit Musam cum cecinisset odas.
Vt videt exultat gaudens Calissia, vatem
Te nostræ Lauro, non genuisse suæ
Te Aonium nostris vatem redijisse putamus
Æuis Smyrnæum te superesse virum.
Nam seu candorem & castæ penetralia mentis
Seu spectem linguæ flumina primus eras
Et potes ingenij Lydas ostendere gazas
Mentis & eximios artes habere sales.

Ergo Tuis aliquid referam virtutibus? at quæ
Nunc dabo doctrinæ præmia digna Tuæ?
Non satis esse puto cunctis quæ dona dedisti
Ut capias eadem, plus Tua Musa sapit
Attamen ecce Tuo cupio iungantur honori
Et cingant roseum laurea ferta caput.

V. D. BLASIO SZVBCZYNSKI. A MAR-
TINO CHWIELCZEWSKI. Grati affectus
memnosinon.

Qui nuper gracili veris anhelitu
Afflatus, violis riserat hortulus,
Vel comptus remicarât
Vernis campus honoribus.
Iam tandem refugis languet odoribus
Cui sæuus Pelagi Rector Etesia
Connutante vigorum
Exhalans ademit decus.
Te Laurus decorat parta laboribus
Nullis hæc niuibus diffluit, aut rogis
Marcescit, nec acutos
Ventorum timet impetus.
Ergò hâc cinge comas, & solidas puta
Laudes inde sequi, laudibus inuidet
Si fortuna, liquefcit
In pœnam inuidiâ sua.

IN STEMMA
ALMÆ ACADEMIÆ CRACOV.

Stemmata virtutum nascuntur honoribus, ergo
Nobiliora dabit Stemmata maior honor.
Tuta lagellonis tu gaude Mater honore
Maximus ille fuit qui duo scepra dedit.
Maximus inde Tibi quæ gaudes Stemmate Regū
Binis ex sceptris fulget honoris honos.

IN STEPHANO
ALMA ACADEMIA CRACOV

Sub felicibus auspicijs,

Magnifici & Clarissimi Dñi.

D. GABRIELIS OCHOCKI

Philosophiæ & Medicinæ Doctoris,

CONSVLIS CRA C:

In Alma Academia Cracou: vigilantissimi

RECTORIS.

ergo, sub honore nunciat honoribus, ergo
Nobilior dabit stentata maior honor
ut regere in grande Marti honore
Maximus ille in quibus scripta debet
Maximus ille Tibi duos grandes stentate Regni
Tibi ex scripta inget honoris honos

179. 1. 1

KI

mi

M

A

RE

10

